

Lo og Creditve Møde.

Mandagen den 22de Februar Kl. 13.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Paa de Herrers Pladsfer vil findes ombeelt Ændringsforslag til anden Behandling af „Forslag til Lov om Tillæg til Loven af 2den Mai 1855“, samt til anden Behandling af „Udkast til Lov om Maaden, hvorpaa Beskjendere af den mosaiske Tro skulle ebfastes inden Retten.“

Man gif derpaa til det første Nummer paa Dagsordenen:

Tredie Behandling af: Udkast til Lov om Forbud mod ved Trykken at offentliggjøre Efterretninger, vedkommende Krigen. (Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 564.)

Intet Ændringsforslag var stillet; Sagen i sin Heelhed fattes under Forhandling.

Frolund: Den Betænkning, der foreligger fra det Udvalg, som har været nebsat i Anledning af denne Sag, er meget kortfattet og giver ialtsald ikke nogen videre Oplysning; jeg vil derfor tillade mig at spørge, om ikke Noget af det ærebe Udvalgs Medlemmer kunde meddele os Noget af de Forhandlinger, som have fundet Steb mellem Udvalget og Ministrene. Den Sag, som standsede Forhandlingerne paa et tidligere Trin, er jo ikke senere hleven opløst det Allermindste; der gaaer imidlertid det almindelige Sagn, at der skal være medbeelt Udvalget forskjellige Oplysninger desangaaende, og jeg kunde derfor ønske, at Udvalget vilde meddele os Noget deraf, som kunde komme Offentligheden tilgode.

Ordføreren (Krieger): Det ærebe Medlem, som nu havde Ordet, rettede vel ikke sin Opfordring nærmest til mig som Ordfører, men til Medlemmerne af Udvalget. Jeg veed ikke, hvorvidt de andre Herrer Medlemmer af Udvalget føle sig opfordrede til at give nogle

nærmere Oplysninger; som Formand for Udvalget og som Ordfører, maa jeg bemærke, at det Hverv, som er overdraget Udvalget ved Beslutning af Forsamlingen, have vi paa bedste Maade søgt at opfylde. Vi have overveiet, om vi burde tilraade eller fraraade Lovforslaget, og Udvalget har ikke haft noget andet Hverv. Jeg troer ikke, at den Omstændighed, at Betænkningen, som foreligger, er kort, i og for sig er nogen Anke. Er der Noget med Hensyn til Lovforslaget selv, hvorom det ærebe Medlem ønsker en nærmere Udtalelse fra min Side, er jeg som Ordfører dertil aldeles villig; hvorvidt den ærebe Konseilspræsident, som tilligemed den ærebe Justitsminister var tilstede i Udvalget, og som ganske vist efter Opfordring fra nogle af Udvalgets Medlemmer udtalte sig om nogle af de Spørgsmaal, som ligge os Alle paa Sinde, hvorvidt Konseilspræsidenten, hvis han ellers her er tilstede, hvad jeg ikke veed, eller den ærebe Justitsminister maatte føle sig opfordret til at gjengive nogle af disse Optringer skal jeg henstille; — jeg som Ordfører har ikke i dette Øieblik noget Kald til at gjentage, hvad der i den Retning i Udvalget er blevet ytret af Konseilspræsidenten.

Formanden: Jeg maa dertil føie, at det hidtil i Landstinget har været overholdt, at, hvad der er blevet mundtlig forhandlet i Udvalget, ikke er kommet frem til Forhandling i Salen. Det Spørgsmaal, som den ærebe Landstingsmand, der først havde Ordet (Frolund), rettede til Udvalgets Medlemmer, var imidlertid af den Bestaafenhed, at jeg ikke fandt nogen Anledning til at standsse ham, idet det kunde foranledige Udtalelser fra anden Side, som ikke kom i ligefrem Forbindelse med, hvad det var passeret i Udvalget.

Frolund: Jeg erkjender fuldkomment overfor den ærebe Formand, at jeg efter den hidtil fulgte Sædvane ikke er berettiget til at forlange nogen Oplysning om, hvad der er passeret mellem Udvalget og Ministrene; den vedkommende Sag fremkaldte imidlertid i sin Tid en saadan Spænding her i Salen, at jeg havde troet det ganske naturligt, om Udvalgets Medlemmer eller den ærebe Ordfører havde